

פַּלְדָּךְ "סִ"סְ"

← צעלוון שבועי באידיש ע"י יהודא זבולון הלווי קליטניך ←

גלאין 769 [שנה י'ז]

פרשת חי שרה תשפ"ה חי שרה תשפ"ט תשפ"ה

נא מיט חסדר הי ניען מיר יעט אריין אין שנה טו"ב 17 יאר מיט 769 גלויאנות, זאל דער אויבערשטער אונז אלעמען בענטשן און געבן כה און געזונט אונזין

מיט די הייליגע ארבעת

לoitט די ערשות שיטה קענען מיר אויך נישט הווער זיין בי א מתנה
מרובה, וועגן דעת איז אברהム געווען רוחיג און נעמען בחנים פון די
בניחת. (חוט המשולש בשערם מגולגה שער המים)

וואס איז געזונט דער ספק פון איזיעזר?
ויאיש מישטאלה לה מהןץ לזרעת החצלייה ה' דרכו אם לא: (כד כ)
פרעגת דער מלבים פארוואס האט אליעזר געהאט אספוק צו דאס איז
די ריכטיגע מיידל נאכן זעהן די געוואלדייגע מידת החסד פון רבקה?
נאר ער האט געטראקט אפשר טוט דאס די מיידל פאר געלט און יעצת
וועט זי בעטן א שיינע מתנה אדרער געלט פאר איר טירחה, וועט נישט
זיין א ראי' איז זי א בעלת חסר, וועגן דעם מהןץ לזרעת החצלייה ה'
דרכו אם לא, ער וועט ווארטן און זעהן, דעריבער שטייט (אין פסק כב)
וילוי פאשэр בלוי הונגלאיט לשותות, און אליעזר זעהט איז זי בעט גארנישט
פאר איר טירחה, איז זי א בעלת חסר, אובי וויך האיש גוט ולב
בקע משקלן ווינז אמידט ובו מיט דעם מהלך ענטפערט די מלבים וואס
די מפרשים פרעגן ווי איזו האט ער געגעבן א מתנה איידער ער
פרעגת איר בת מי את הנידי נא לא? נא ער איז געווען זיכער בי זיך
או זאס איז דער מיידל פאר יצחק און דארף שוין נישט פרעגן און ער
גייט איר, און ערשת נאכדעט פרעגת ער ווער זי איז צו וויסן אובי זי
אי טאקו פון חאן אויז ווי אברהム האט אים באפויין. (מלבים עה"ת)

אייעזר איז גענטפערט געווארן פאר זיין תפילה
ויהיה הוא טרט בלה לדרבר והנה רבקה ישאותיה בבלתו לדרבר אט כל
הרבאים האלה ותבקע האדרמה אשר תחתיהם: (כד ט) שטייט אין
(בראשית רבבה ס) ר' שמואן בן יהחנן דררי מענטשן האט מען גלייך
גענטפערט, בי אליעזר שטייט ויהי הוא טראט בלה לדרבר, איז גלייך
געווארן והנה רבקה ילאה, כי משה שטייט (במדבר טז לא) ויהי בבלתו
לדרבר אט כל הרבאים האלה, איז געווען ותבקע האדרמה אשר תחתיהם,
בי שלמה שטייט (דה'ב ז) וככלות שלמה לחתפלו, איז געווען ויהא
ירקה מהשדים, ע"כ המדרש. דער ענין פון די דריי קען זיין וויל די
דררי זענען געווען די עמודי עולם תורה עבודה גמilot חסדים: תורה,
איי משה וואס האט אויסגעלערנט די תורה, עבודה איז שלמה וואס
האט געבותי די בית המקדש, די פלאן פון זיין גומילות חסדים:
איי אליעזר וואס האבן געטאן בשלימות, לשם שם, דעריבער האט
ויאי דער אויבערשטער גלייך גענטפערט. (חידושי רבינו חמיה קורניצער)
און דאס שטייט (ישעיהו סה כד) ויהי טראט זקראי ואני אענה עוד דאס
קידברים ואני אשמען: איז מסביר דער עץ יוסף אויף מדרש איז בי
אליעזר איז דאס געווען אנס גסטרא אבאאלטנען נס, און בי משה
איי געווען אפאנער נס איז די ער האט זיך צופאלטן, און בי
שלמה איז געווען אנס פון גילוי השכינה, ויהאש ירידה מהשדים, אבער
דער אמר יישר אויף מדרש זאגט א שיינע חידוש איז פסוק ויהי טראט
זקראי ואני אענה דאס מינט אליעזר, וויל ער האט נאך נישט מתפלל
געווען איז געהאלפן געווארן, אבער ער העט מדרברים ואני אשמען:
ויאי האבן גענדיגט דאוועגען, בבלתו לדרבר, וככלות שלמה לחתפלו,
נא רעמאלאט זענען זי געהאלפן געווארן. אבער לענ"ד איז שוער איז

דרוש נפלא פון אברהם געגעטען מיט די בני חת און מיט עפרון
ויענו בני חת איז אברהם לאמר לנו: שמענו אדרני נשייא אלקים אלה
בתוכנו מבחר קברינו קבר אט מתק איש מפנוי איז קבר לא יכול מאפה
מקבר מתק: (כג ו-ז) אברהם בעט פון די בני חת א פלאן צו באגראבן
שרה, און זי זאגן אים, נשייא אלקים אלה בתוכנו, דארף מען
פארשטיין פארוואס דארפן זי זאגן ער איז נשייא? כדי דאס צו
פארענטפערן איז דא נאך א דיק: איז פאר די בני חת וואס האבן
געאגאנגען צו עפרון בעטן א פלאן האט עפרון געזאגט: השדרה גתתיך זיך
ויהמערה אשר בו לה גתתיך לעני עמי גתתיך זיך קבר מתק: ער גיט
דאש בחנים, אבער דא זאנט אברהם צו עפרון: איז אס אלה לו שמעני
גתתיך בספה השדרה קח מפניז, זאנט רשי' אתה אומר לי ליקח בחנים אני איי
אפשר ביך, איך וויל נישט בחנים נאך געלט, און עפרון איז מסכים,
און זאנט איז ארבגע מאט שקל בספה ביני וביניך מה דואז ואט מתק קבר,
און ער נעמט געלט, דארף מען פארשטיין פארוואס פון די בני חת האט
אברהם מסכים געווען צו נעמען בחנים און פון עפרון האט ער דיק
געוואלט באצאלן? נאך עס שטייט אין שו"ע (חו"מ סיון ר"ה סעיף ז')
אויב א מענטש זאנט צו איניעם איך דיר געבן א מתנה מוז ער
האלטן ווארט, און אויב נישט איז דאס מחשורי אמנה, נישט עהראליך,
אבער דאס איז נאך בי א מתנה מועטה, א בייליגער מתנה, וויל דער
מקבל פאלאלזט זיך איז ער וועט אים געבן, אבער בי א טיערע מתנה,
מתנה מרובה, קען יענער חרטה האבן, וויל דערמקבל האט נישט
געגלייבט איז ער מינט דאס באמת צו געבן, הווע אויב מען האט
געמאקט עפעס א קניין, און עס איז דא א יש אומרים איז ווען א רבים
זאגן צו א מתנה קענען זי נישט הווער זיין אפיילו בי א מתנה מרובה,
שריביט דער סמ"ע דארטן לוייט דער י"א קומט אויס איז יחיד קען
חווער זיין בי א מתנה מרובה, און א רבים קענען זי נישט הווער זיין אפיילו
בי א מתנה מרובה. לפאי' איז הפלא, די בני חת זענען געווען א רבים
מAMIL אאפיילו אברהם האט געוואויסט איז זייל געבן במקבר קברינו
וואס דאס איז א מתנה מרובה קען ער הווער זיין, דעריבער ווען
האט אברהם מסכים געווען צו נעמען בחנים און קניין, משא"כ עפרון
איי א יחיד, און בי א מתנה מרובה קען ער הווער זיין, דעריבער ווען
עפרון האט דאס געוואלט געבן בחנים, האט אברהם נאך געווען א זיין
צאלאן געלט כדי עפרון זאל נישט קענען הווער זיין. אבער דאס איז נאך
לייט די שיטת הי"א איז א רבים קענען נישט הווער זיין בי א מתנה
מרובה, אבער לoitט די אנדערע שיטה וואס האלט איז א רבים קענען
חווער זיין במתנה מרובה, דעריבער האבן די בני חת געזאגט פאר
אברהם נשייא אלקים אפהל בתוכנו, וויל עס שטייט ענדע פ"ה מס'
נדרים איז צוויי מענטשן האבן געארט הנהה פון זיך, מעגן זי זיך
באנזון פון די זאכן וואס באלאנט גען די רבים, און שטייט אויב זי
שריבין איבער זיעיר נכסים צו דעם נשיא איז דאס אויז ווי א רבים
וועס ער איז דאס קונה אן קניין, און זי מעגן הנהה האבן פון דעם,
אויב איזו איז געוואלדייג פארוואס די בני חת האבן געזאגט צו אברהם
נשייא אלקים אלה בתוכנו, וויל אל נשיא קיין קניין, מAMIL

